

«Здоров, брате!» — «А, здоров!»
»Що ж ти так змінився?»
»А не диво, брате мій,
Бо я оженився!»
«Слава Богу!» — каже той.
«Ні! не слава Богу:
Моя жінка і бридка,
І крива на ногу.»
«То зле, брате!» — каже той.
«Ба ні, не зле, брате!
Бо за нею я, як чорт,
Зробився багатий:
Славно хату збудував,
Ходив у дорогу... »
«Слава ж Богу!» — каже той.
«Ні, не слава Богу.
Воли згинули в Криму,
Додому вернувся —
Аж і хата у вогні,—
І хати позбувся...»
«То зле, брате!» — «Ні, не зле!
Як хата горіла,
То і жінка там моя
В огні околїла.»